

MESTNI LJUDSKI ODBOR LJUBLJANA

POROČILO SVETA ZA PROSVETO MLO LJUBLJANA ZA LETO 1954

ORGANIZACIJA SVETA ZA PROSVETO

V prvi polovici leta 1954 je predlagal Svet za prosveto in kulturo zaradi preobširnega delovnega področja reorganizacijo Sveta, ki je bila sprejeta na skupni seji obeh zborov MLO 23. julija 1954. Na tej seji sta bila za poprej skupno področje formirana dva ločena Sveta: Svet za prosveto in Svet za kulturo.

Reorganizirani Svet se je z večjo intenzivnostjo začel ukvarjati s problemi ožjega šolskega vzgojnega področja, vendar pa je še vedno velik del svojega prizadevanja moral posvečati materialni problematiki (proračun, investicijski plan itd.).

Svet je kot svoje pomožne organe formiral: odbor za predšolsko vzgojo, odbor za osnovne šole, odbor za gimnazije, odbor za nižje strokovne šole, odbor za srednje strokovne šole, odbor za srednje strokovne šole, odbor za predšolsko vzgojo.

Odbor za mladinske domove in internate je skupen organ Sveta za prosveto in Sveta za soc. varstvo.

Odbori obravnavajo specifično problematiko svojih področij, Svet pa nato sklepa in odloča o njihovih predlogih.

Svet se je sestajal praviloma vsak teden, v izjemnih primerih pa vsakih 14 dni.

Pri razpravljanju o prosvetni dejavnosti v Ljubljani v letu

1954 moramo gledati na prosveto in njene realne osnove. Številčno bi lahko to realnost ugotovili takole: na območju mestnega ljudskega odbora Ljubljana je bilo vpisanih ob koncu leta 1954 v vseh šolah in zavodih 28.192 mladine.

To se pravi, da je Svet za prosveto MLO Ljubljana moralno in materialno soodgovoren za rast in razvoj četrtine vseh ljubljanskih prebivalcev, praktično vse ljubljanske mladine. Ta mladina pa so naši bodoči delovni ljudje, bodoči državljani naše ljudske skupnosti. Gledano tako pa silno poraste družbena odgovornost in pomembnost prosvetne dejavnosti, ki mora v veliki meri prispevati svoj delež k oblikovanju osebnosti mladih ljudi.

USTANOVE SVETA ZA PROSVETO MLO

V prvi polovici l. 1954 je bila v Svetu še združena prosveta in kultura. Ker pa je prišlo do ločitve že v začetku druge polovice in bo poročilo o kulturni dejavnosti podal Svet za kulturo MLO, se bomo omejili samo na podatke iz prosvetne dejavnosti.

V začetku l. 1954 je delovalo na področju prosvete 127 ustanov, med letom smo dobili 5 novih zavodov, ukinjeni pa so bili štirje. Tako, da imamo ob koncu leta 1954 124 ustanov.

Od teh je 84 proračunskih ustanov, vse ostale pa so ustanove s samostojnim financiranjem in so pod pedagoškim nadzorstvom Sveta. MLO plačuje v njih vzgojno osebje, skrbi za investicije in jim daje večje ali manjše dotacije. V vseh vzgojnih ustanovah-domovih je 5.614 gojencev; pretežna večina teh gojencev je izven Ljubljane, s čimer je Ljudski odbor prevzel veliko skrb tudi za mladino iz najrazličnejših krajev republike.

ŠOLSKE PROSTORI IN OPREMA

Od 74 šolskih ustanov imajo lastna poslopja: 22 osnovnih šol, 9 gimnazij, 5 nižjih strokovnih šol, 4 srednje strokovne šole, 3 posebne šole in 1 višja pedagoška šola. Ostalih 30 šol gostuje ali po drugih šolah ali v lesenih provizorijskih ali pa v zasebnih stavbah. Vse šolske ustanove imajo 518 učilnic za 807 oddelkov in 24.237 dijakov.

Za vse šole je torej primanjkovalo skupno že lani 289 učilnic. Najbolj prizadete so bile splošno izobraževalne t. j. osnovne šole in gimnazije, ki so imele skupno 530 oddelkov in samo 298 učilnic. Če upoštevamo, da so okoliške t. j. periferne osnovne

VABILO

na 62. skupno sejo mestnega zbora in zbora proizvajalcev MLO

Na podlagi 89. člena Zakona o ljudskih odborih mest mestnih občin sklicujem

62. skupno sejo

mestnega zbora in zbora proizvajalcev Mestnega ljudskega odbora glavnega mesta Ljubljane, ki bo v petek dne 22. aprila 1955 ob 16.30 uri v sejni dvorani Magistrata Ljubljana.

Predlagan je naslednji dnevni red:

1. Poročilo Sveta za prosveto MLO o delu v letu 1954.

2. Odločba o spremembi in dopolnitvi odločbe o številu delovnih mest in določitvi nazivov v upravi MLO Ljubljana.

3. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o dopolnitvah dodatkih v upravi MLO Ljubljana.

4. Odločba o dodelitvi parcel v trajno uporabo Glavnih združni zvezi LRS.

5. Odločba o konstituiranju Stavbno obrtnega podjetja »Siška«, Knezova ul. 28.

6. Personalne zadeve.

Vsak ljudski odbornik ima pravico pismeno predlagati spremembo ali dopolnitev dnevnega reda.

Morebitno odsotnost javite skupščinski pisarni MLO — telefon 21-343, Kresija, soba št. 8.

Predsednik MLO:
dr. Marijan Dermastia l. r.

šole razmeroma normalno zasedene (imajo toliko učilnic, kolikor je oddelkov, torej samo dopoldanski pouk), vidimo, da so zaradi tega toliko bolj obremenjene osnovne šole in gimnazije v samem središču mesta, kjer imajo vse skoraj v celoti dopoldanski in popoldanski pouk. Ker pa bo dotok novincev v naslednjih treh letih številčno še vedno porastel, bo že letos in v naslednjih letih s prostori še težje (Moste, Ježica). Po statističnih podatkih bi splošno izobraževalno šolstvo na sedanjem območju MLO potrebovalo v prihodnjih 5 letih vsega okoli 400 učilnic za normalni pouk. V gradnji pa je 48 učilnic.

Za normalno delo v osnovnih šolah bi bile v naslednjih letih nujno potrebne še naslednje novogradnje: na Vrhovcih, Snebrju, Trnovem, Rožni dolini, Jaršah in za Bežigradom (vzhodna stran). Zlasti pa bo potrebna nova osnovna šola v središču mesta, če prosveta ne more več računati za vrnitvijo poslopja na Prešernovi cesti, kjer je sedaj vojna bolnišnica. Gimnazijskih poslopj pa bi potrebovali poleg teh dveh, ki sta v gradnji, še v Šiški in v Mostah. Načrti so že napravljeni za osnovno šolo Snebrje, v delu pa so za osnovno šolo Vrhovci, Trnovo in Stožice ter za gimnaziji v Šiški in Mostah.

Tudi strokovno šolstvo izkazuje pomanjkanje šolskih prostorov, saj je zaradi pomanjkanja prostorov bilo mnogo učenec odklonjenih in so se morali šolati v posebnih tečajih. 37 učilnic, ki jih navajamo v priloženi statistiki, je v lesenih barakah, ki so ponekod v izredno slabem stanju (Vajenska šola gradbincev ob Tomačevski cesti in Gozdarska srednja šola).

Od srednjih strokovnih šol imajo lastno zgradbo samo 3: Tehniška srednja šola, Učiteljske in Ekonomska srednja šola, vse ostale gostujejo, 1 pa ima svoj lastni provizorij. Posebne šole imajo svoja poslopja, toda njihova kapaciteta je žal tako majhna, da ne morejo sprejeti vseh prosilcev. Izrazito ljubljanska šola je le Zavod Janeza Levca, dočim ostali šoli (za glu-

he in slepe) sprejemata mladino iz vse republike.

Zanimivo je tudi pogledati, kako stara so naša šolska poslopja:

a) iz časov A. O. je 25 šolskih poslopj;

b) iz časov med obema vojnama je 12 poslopj;

c) zidana po osvoboditvi so tri šolska poslopja.

Kot poseben problem moramo v tej zvezi navesti tudi dejstvo, da so po sili razmer morale skoraj vse šole zasedati za pouk veliko večino svojih kabinetov (kemičnih, prirodopisnih, fizikalnih, risalnic). Kakšna škoda je to za kvaliteto pouka ni treba poudarjati, zlasti če vemo, da bi v današnjih pogojih in potrebah moral biti boljši politehničen kakor v preteklosti.

Oprema naših učilnic je bila in je še danes v veliki meri zastarela, zdravstveno higiensko neprimerna in pomanjkljiva. Šolske klopi datirajo ponekod še iz časa pred prvo svetovno vojno, deloma iz bivše Jugoslavije. Uspelo pa nam je v zadnjih letih vendarle zamenjati večje število zastarele in razpadajoče opreme z novo. Čaka pa nas še veliko delo pri opremitvi naših kabinetov. Učila v naših kabinetih so nesodobna — zastarela, deloma pa jih mnoge šole nimajo. Šolske delavnice, kolikor jih imamo na naših šolah, so opremljene skromno, čeprav smo v preteklem letu za delavnice dali na razpolago precejšnja sredstva.

INVESTICIJE IN PRORAČUNSKI IZDATKI

Svet za prosveto MLO v letih 1950, 1951 in 1952 ni imel odobrenih investicijskih kreditov in so se nujna investicijska vzdrževanja na številnih objektih krčila v zelo skromnem obsegu iz odobrenih rednih proračunov. V letu 1953 je bilo izkoriščenih 59.753.532 din od prvega odobrenega investicijskega kredita.

V letu 1954 je bil Svetu za prosveto odobren izdatnejši kredit, ki je znašal po rebalansu 193.450.000 din, po znižanju v mesecu decembru pa 154.683.825 din. Črpal pa se je ta kredit takole:

za gradnje (novogradnje in popravila	107.348.753
za opremo	24.239.059
za študij	6.511.832
za dotacije fizikturnim gradnjam	6.400.000

Skupaj: din 144.499.646

Iz razlike v znesku ca. 10 milijonov din, ki je nastala predvsem zaradi neizkoriščenega kredita za novogradnjo gimnazije Polje, smo z virmanom odstopili Tajništvu za komunalne zadeve 3.500.000, Tajništvu za kulturo pa 1.752.000 din.

Za redno poslovanje ustanov Sveta za prosveto so bila za l. 1954 dodeljena proračunska sredstva v znesku 558.501.000 din. Zaradi izplačila splošnih 60% nagrad vsem uslužbencem ustanov Sveta pa je potrošnja na-

rasla in znaša 581.197.754 din. Ta primanjkljaj je bil deloma krit z rebalansom, deloma pa iz sredstev proračunske rezerve.

KADER

V vseh ustanovah Sveta za prosveto je bilo v letu 1954 zaposleno 1273 učno-vzgojnih oseb, od tega 495 moških in 778 žensk. Slika je zelo zanimiva. Predvsem pade v oči dejstvo, da se iz leta v leto poklic učitelja-vzgojitelja-prosvetnega delavca

HIŠNIM SVETOM, UPRAVITELJEM IN LASTNIKOM ZGRADB

Svet za stanovanjske zadeve in Svet za gradbene in komunalne zadeve MLO glavnega mesta Ljubljane vabita hišne svete, upravitelje zgradb Splošno ljudskega premoženja in zasebne lastnike hiš, naj za dni, ko bomo proslavljali 10-letnico osvoboditve Ljubljane, urede in primerno okrase vse zgradbe in prostore v svoji upravi.

Vabimo terenske organizacije SZDL, ZB in ZKS, naj organizirajo na svojem terenu posebne odbore, ki bodo poskrbeli, da bodo potrebne ureditve in okrasitve izvršene pravočasno in skladno z okolico.

Priporočamo hišnim svetom, upraviteljem zgradb in zasebnim lastnikom, naj si oskrbe zastave, kolikor so sedanje izprane ali drugače poškodovane. Dolžina proti širini zastave naj bo 4:1. Zastave naj bodo izvedene v stročnice na fasadi.

Za okrasitev oken bo imela mestna vrtnarija na razpolago različne lesene zabojčke z vsaj enim cvetlicami, ki jih prodaja interesentom po zmerni ceni. Priporočamo, da okrasite s cvetlicami v prvi vrsti okna I. nadstropja po možnosti v vsej ulici

zaradi lepšega izgleda. Pri tem pa opozarjamo, da je treba do srede maja cvetlice še zavaruovati pred mrazom.

Ob tej priliki je potrebno, da se odstrani tudi vsa navlaka v raznih vogalih ob cestah in dvoriščih ter popravijo ograje, kjer so te poškodovane.

Pri MLO Ljubljana je formirana posvetovalna pisarna, ki bo dajala posameznim terenskim odborom, hišnim svetom, hišnim upraviteljem nasvete, kako se naj uredi cesta, ulica ali posamezna hiša. Posvetovalna pisarna ima prostore v starem magistratu I. nadstropje — poročni urad, in sicer vsak dan razen sobote od 8. do 14. ure.

Svet ja stanovanjske zadeve in Svet za gradbene in komunalne zadeve pričakujeta, da bodo vsi prebivalci Ljubljane ob obletnici tako velikega dogodka, kot je bila osvoboditev Ljubljane, ukrenili vse, da bo mesto imelo čimbolj praznično podobo.

SVET ZA STANOVANJSKE
ZADEVE MLO

SVET ZA GRADBENE
IN KOMUNALNE ZADEVE
MLO

vse močnejše feminizira. Vzroki za to so različni. Nagel razvoj industrializacije močnejše privlača v produkcijo moške moči. Razen tega pa moški iščejo pri izbiri poklica tudi večjo materialno stimulacijo, ki v prosvetni službi ni takšna kakor v številnih poklicih v produkciji. Od skupnega števila prosvetnih delavcev je moških samo 39%, ženskih učnih ali vzgojnih moči pa 61%. Na gimnazijah je to razmerje 38% : 62%, v osnovnih šolah pa celo 12% : 88% v korist ženskih učnih moči. Prirodno in pozitivno je, da imamo na šolah ženske in moške učne moči. Nikakor pa ne moremo šteti za pozitivno dejstvo, da je pretežno del ženskih učnih moči prezaposlen, ker morajo poleg poklicnega dela vršiti tudi dolžnosti matere in gospodinje. Posledica tega je, da so mnoge prosvetne delavke živčno in fizično izčrpane in da se tudi ne morejo dovolj posvetiti nadaljnemu študiju in poglobljanju v svoji stroki.

Prosvetni delavci nameščenci na področju MLO Ljubljana so pretežno starejši pedagogi t. j. taki, ki imajo od 10 do 20 službenih let ali še več. Pri osnovnih šolah, kjer smo pred leti ugotavljali samo starejši kader, se je stanje popravilo, vendar je še vedno povprečna starost učitelja okrog 40 let. S takim stanjem moramo biti zadovoljni, ker kaže, da imamo v Ljubljani pretežno kader z večjimi izkušnjami, ki je življenjsko dozorel in je zaradi tega tudi jamstvo za metodično kvaliteten pouk. Nasprotno pa so vzgojiteljice v pretežni večini mlade moči. To je tudi docela razumljivo, ker vzgojiteljice iz predaprilske Jugoslavije skoraj nimamo, saj takrat vrtci še zdaleka niso bili tako razširjeni kakor danes. Prejšnji vrtci so bili največ v rokah verskih organizacij.

V strokovnem oziru moramo reči, da je ljubljanski kader sorazmerno dobro usposobljen. V vrtcih in osnovnih šolah skrbijo za nadaljnje izobraževanje kadra predvsem Društva prosvetnih delavcev, na gimnazijah pa so organizirani predmetni strokovni aktivji, ki skrbijo za strokovno in metodsko izpopolnjevanje svojih članov. Vendar je pri slednjih opaziti, da se jih premalo poslužujejo zlasti mlajše učne moči, ki najbolj potrebujejo strokovni in metodski razvoj. Velik del prosvetnih delavcev dela razen v šoli tudi izven nje (v Pionirski organizaciji, pri Društvu prijateljev mladine, Tabornikih, SZDL, Telesno-vzgojnih organizacijah in drugod). Precej srednješolskega kadra je zaposlenega pri strokovnem delu izven šole, bodisi v strokovnih ali v raznih tečajih, velik del strokovnega kadra na strokovnih šolah pa je angažiran tudi v operativni svoje stroke. Na številne prosvetne delavce slabo vplivajo tudi težke stanovanjske razmere, v katerih živijo.

Svet za prosveto je v svoji kadrovski politiki vedno, pa tudi v letu 1954 stremel za tem, da bi ljubljanskim učno-vzgojnimi zavodom zagotovil v vsakem oziru kvaliteten kader. Če v tem svojem stremljenju ni uspel vedno, je razlog v tem, da je zadeval pri izvajanju personalne politike na razne težkoče in ovire. Med drugim je Svet za prosveto moral često odkloniti premestitev v Ljubljano tovarišem, katerih različne strokovne in moralno-politične kvalitete je poznal, pa jim v Ljubljani ni mogel nuditi primerne stanovanja. Zaradi nuj-

ne potrebe je namesto njih moral sprejeti take prosilce, ki so v Ljubljani imeli zagotovljeno stanovanje.

Svet za prosveto je vedno stremel za tem, da bi v vseh svojih šolah zagotovil redno delo. Velika večina prosvetnih delavcev je bila zaposlena normalno ali celo preko predpisane učne obveznosti, le v izjemnih redkih primerih je bila poedincem učna obveznost znižana, in sicer zato, da bi se jim s tem omogočilo delo na izvenšolskih, za družbo pomembnih in koristnih poslih ali pa iz zdravstvenih razlogov. Svet se zaveda, da je stanje v prosvetni službi zlasti v nekaterih obrobni predelih republike težko in ponekod celo kritično. Zaradi tega je z razumevanjem skušal ustreči Republikemu svetu za prosveto in kulturo oziroma njegovi kadrovski komisiji ter je konec leta 1954 razrešil službe v Ljubljani določeno število ljubljanskih profesorjev in predmetnih učiteljev ter jih dal na razpolago najbolj prizadetim okrajem. Vendar pa smatra, da s takimi ukrepi ne bo mogoče težke situacije bistveno izboljšati, še manj pa dokončno urediti, ampak bodo tudi tu potrebni drugačni prijemi, ki bodo

PROBLEMATIKA USTANOV SVETA ZA PROSVETO

1. Otroški vrtci

V letu 1954 je v Ljubljani delovalo skupno 15 vrtcev, od tega 11 s prehrano in 4 brez prehrane. Od teh so trije priključeni osnovnim šolah.

V vrtcih je 752 predšolskih in 450 šolskih otrok. Od preko 10.000 otrok v starosti od 3. do 7. let je zajetih v vrtcih komaj 7%. Kljub temu pa so vrtci prenapolnjeni, saj njihova normalna kapaciteta znaša samo 615 otrok. Večje število otrok, ki ga vrtci izkazujejo, gre deloma na račun zdravstvenih predpisov, deloma pa so v vrtcih morali ukiniti oziroma spremeniti spalnice in jedilnice v dnevne sobe.

Najbolj pereče je pomanjkanje vrtcev v centru mesta, kjer sta za območje, na katerem živi približno 2000 predšolskih otrok, komaj dva vrtca z zmogljivostjo po 60 otrok. V obeh so le otroci zaposlenih staršev. Zaradi pomanjkanja prostorov je bilo odklonjenih 45 nujnih prošenj za sprejem. Tako se vrtci ne morejo razviti v ustanove, ki bi zajele čimvečje število predšolskih otrok. Zaradi prevelikega števila otrok nivo vzgojnega dela ne more biti na takšni višini, kot bi to bilo zaželeno.

Z zakonom o socialnih zavodih so vrtci s prehrano postali socialno vzgojni zavodi z družbenim upravljanjem. Oskrbnina otrok je znašala za prehrano (kosilo in dve malici) 1.500 din. Zaradi podražitve prehrane so vrtci s 1. jan. 1955 zvišali prehrano na 1.700 din, tako da skupno s prispevkom za vzgojno delo znaša tedaj oskrbnina 2.000 din mesečno. Primanjkljaji se krijejo z dotacijo Sveta za zdravstvo in soc. politiko LRS iz fonda za prekrške.

Število vrtcev bo potrebno v Ljubljani čimprej močno povečati, če bomo hoteli zajeti večje število otrok. Odbor za predšolsko vzgojo pri Svetu za prosveto MLO je že izdelal načrt vrtcev za prihodnjih nekaj let. Pri novih osnovnih šolah bi bilo po tem načrtu 12 vrtcev, poleg tega pa bi zgradili še 14 novih vrtcev. Tako bi zajeli lahko okoli 30% predšolskih otrok.

2. Osnovne šole

V letu 1954 je delovalo 25 osnovnih šol z 9351 učenci v pro-

zlasti mlade diplomante filozofske in prirodoslovno-matematične fakultete pripravili do tega, da se ne bodo izmikali zaposlitvi v tistih krajih, kjer je potreba največja. Svet za prosveto smatra, da je ta problem zelo važen in da se bo treba lotiti nejkovega reševanja smotrno in odločno.

Obenem pa opozarja Svet za prosveto na drug problem, ki ni nič manj važen, t. j. na beg strokovnjakov iz strokovnih, zlasti srednjih strokovnih šol. Ze nekaj let, pa tudi v letu 1954 je dalo ostavko na šolsko službo nekaj najboljših inženirjev, ki so jim podjetja pa tudi nekateri upravni organi nudili boljše delovne, še posebej pa boljše materialne pogoje kot so jih imeli v šoli. Če se bo to še nadaljevalo, preti nevarnost, da bodo šole ostale brez strokovnjakov za posamezne predmete. S tem pa seveda šola ne bo mogla več izpolnjevati svoje osnovne naloge. Tudi odlok Izvršnega sveta od oktobra lanskega leta, ki omogoča posebnim strokovnjakom posebne dodatke, tega problema ne bo mogel dokončno rešiti, ker so ti dodatki samo začasni in ne vplivajo na kasnejšo odmero pokojnine.

starih z dvojno izmeno pouka. Pripomniti pa je treba, da smo se trojni izmeni pouka na osnovni šoli Ježica in Moste izognili le s tem, da smo našli povsod po eno učilnico izven šolskega posloja, na Ledini pa s tem, da smo v Domu Anice Černejeve dobili 4 učilnice, v kateri dela 8 oddelkov. Ti oddelki so osnova za novo ustanovljeno šolo na Poljanah. V tem letu so bile osnovne šole tudi nekako sredi svojega povojnega porasta. V zadnjih dveh letih izkazujejo namreč prarast otrok za 3.000 kar pomeni hkrati tudi ustrezen porast oddelkov in število učnih moči. Zaradi splošnega pomanjkanja učnega kadra smo morali v letu 1954 honorarno zaposliti na osnovnih šolah še 27 starostnih upokojevcev.

Učni uspehi ob zaključku šol. leta 1953-54 izkazujejo v osnovnih šolah, da je od vseh učencev izdelalo z uspehom razred 92,2% in je najboljši v Sloveniji. Da je pa tudi realen, nam potrjuje dejstvo, da učenci naših osnovnih šol v gimnazijah sorazmerno dobro napredujejo in da so na mnogih gimnazijah prav prvi razredi med najboljšimi na šoli. S tem je problem prehoda iz osnovne šole na gimnazijo, ki je bil še pred nekaj leti zelo pereč, izgubil svojo ostrino in se zli v organsko celoto kompleksnega problema: reforme splošnega izobraževalnega šolstva.

Največji problem glede učnih in vzgojnih uspehov je danes na osnovnih šolah vprašanje umsko nerazvite ali zaostale mladine ter vprašanje socialno ali moralno ogrožene mladine, ki pa številčno ni tako visok, da ga ne bi bilo mogoče rešiti vsaj do neke mere ob pomoči širše okolice, t. j. Društva prijateljev mladine, šolskih odborov, SZDL in drugih.

Številni rpiditeljski sestanki, množični in razredni, so starše in učitelje zblížali in mnogo koristili pri skupnih prizadevanjih za napredek otroka.

V glavnih šolskih počitnicah so mnoge šole s sredstvi iz rednih proračunov ali iz investicij popelšale svoje notranje in zunanje lice. Dobile so kulturnejši, svetlejši obraz, zato so postale v vzgojnem pogledu privlačnejše za otroka, t. j. vzgojno pozitivne.

Na novo je bilo opremljenih nekaj učilnic, uredile so se šolske kuhinje in delavnice. Posebej moramo tudi omeniti, da je bila v jeseni dograjena nova osnovna šola v Besnici. Tako je bil v letu 1954 storjen tudi v pogledu zadovoljevanja materialnih potreb šole velik korak naprej k izboljšanju.

3. Gimnazije

Skupno s Klasično gimnazijo ima Ljubljana 15 gimnazij z 8555 dijaki. 4 gimnazije so nižje, ostale pa popolne. Samo dopoldanski ali pa pretežno samo dopoldanski pouk imajo le 3 gimnazije, vse ostale pa imajo pouk v dveh izmenah. Posebno težko je stanje na V. gimnaziji, kjer zaseda polovico zgradbe Akademija za upodabljalno umetnost in na I. gimnaziji, kjer ima svoje prostore tudi univerza. Zaradi tega sta ta dva zavoda prenapolnjena, posamezni razredi, zlasti nižji pa imajo tudi do 50 učencev.

Učni uspehi ob koncu šolskega leta 1953-54 so bili zadovoljivi. Od vseh dijakov je izdelalo z uspehom razred 87,34%. Če primerjamo končni uspeh z uspehom v I. polletju in zlasti ob posameznih konferencah, dobimo razliko 40 oziroma 30 odstotkov. Tak odnos dijakov do učenja med šolskim letom pa na naših gimnazijah vsekakor ni zdrav pojav.

O učnih načrtih in predmetnikih na gimnazijah se je razpravljalo že mnogo. V lanskem šolskem letu se je znižalo število učnih ur. S tem se je obremenitev učencev v šoli zmanjšala, resnična obremenitev pa samo v majhni meri ali pa sploh ne, ker še ni urejeno vprašanje učnih načrtov.

Tudi v letu 1954 ni Svet za prosveto imel inšpektorja za srednje šole, ker se za to mesto po razpisu ni prijavil noben kandidat, ki bi imel vse potrebne moralno-politične in strokovne kvalifikacije. Svet za prosveto si je pomagal tako, da je za inšpekcijo imenoval pomožne inšpektorje (13). Inšpektorji so bili iz vrst najboljših pedagoških delavcev - profesorjev na srednjih šolah ali višji pedagoški šoli. Svoje delo so vršili skrbno in z odgovornostjo ter so Svetu za prosveto močno pomagali. Vendar pa so bili to samo predmetni inšpektorji, ki niso gledali šole kompleksno, ampak prvenstveno v večini primerov samo s stališča svoje ožje stroke in je Svet za prosveto šole po pregledu vseh njihovih poročil dobil neko skupno sliko, ki pa je tudi zajela šole kot celoto le deloma, največkrat pomanjkljivo.

4. Strokovne šole

Delimo jih v srednje strokovne šole, ki jih je bilo v šolskem letu 1953-54 10 s 3507 učenci in v nižje strokovne šole, ki jih je bilo 20 s 3906 učenci.

Njihova problematika in uspehi so tako barviti, da jih ne bi moglo zajeti nobeno krajše poročilo, ker bi zaradi jasnosti in preglednosti morali obravnavati vsako šolo zase. Družbeno so te šole izredno važne, ker usposabljaajo in pripravljajo mladino za poklicno delo — za produkcijo. Zaradi tega je tudi razumljivo, da so potrebna za njihov nemoten razvoj in potek dela zelo visoka materialna sredstva. Ker so pa mnoge med njimi pri nas nastale šole po osvoboditvi brez prejšnjih izkušenj in tradicij ter morajo usposabljalati naraščaj za industrijo in dvig produkcije, je potrebno, da jim posvečamo posebno skrb. Pereče pa je vprašanje proračunskih sredstev za njihovo vzdrževanje. V večini va-

jenskih, zlasti pa v srednjih strokovnih šolah je največ mladine, ki ni iz Ljubljane, temveč iz drugih krajev republike, deloma pa celo iz vse države.

Težišče problematike teh šol je bilo in bo verjetno še nekaj časa na vprašanju, kako dvigniti pouk na sodobno višino in ga modernizirati, t. j. preskrbeti tem šolam sodobna učila in druga pomagala, da bodo lahko svoje učence temeljito strokovno izobrazile in pripravile za delo v poklicih. Prav tako je težko vprašanje, kako ustvariti dijakom teh šol primerne šolske in internatske prostore, ki bodo odgovarjali pedagoškimi in higijensko-zdravstvenemu pogledu.

5. Vzgojni domovi

V letu 1954 je bilo v Ljubljani 24 vajenskih in dijaških domov, 4 domovi višjih šol, 2 mladinska domova in 3 posebni vzgojni zavodi s 5614 gojenci.

V vajenskih in dijaških domovih je bilo cca. 6% ljubljanskih otrok in še to večinoma otroci, ki so bili poslani v zavode zaradi neurejenih domačih razmer. Le mladinski domovi in Dom Janca Levca so bili zasedeni z malo izjemo izključno z ljubljansko mladino.

Večina domov je zasedena preko svoje normalne kapacitete. Kljub sklepu upravnikov, da ne bodo sprejemali več mladine, kakor je normalno, so morali od sklepa odstopiti in sprejemati mladino, ker sicer ne bi imela kam iti.

Velik problem domov je vzgojno osebje. Vzgojitelji so v vseh domovih prezaposleni, njihova zaposlitev traja tudi ob nedeljah in ostalih dela prostih dnevih. Zaradi tega je zelo malo reflektantov za mesta vzgojiteljev. Stanje se je nekoliko zboljšalo v drugi polovici leta, ko je bil priznan vzgojiteljem poseben dodatek za nadurno delo. V vseh domovih je zaposlenih 76 kvalificiranih in 44 nekvalificiranih vzgojnih moči.

Čeprav so domovi prenapolnjeni, da večinoma niso sodobno sodobno urejeni, da ne odgovarjajo nekaterim zdravstvenim zahtevam, so bili učni uspehi dijakov oz. učencev za 5 do 15 odstotkov višji od povprečnega uspeha na šolah, ki jih obiskujejo. Gojenci teh domov so bili vključeni v mladinskih in drugih organizacijah, ki zajemajo mladino.

Oskrbnina v domovih se je v preteklem letu gibala med 3600 in 4200 din. Po novem letu pa se je dvignila do 5300 din, ker so odpadle dotacije Mestnega ljudskega odbora domovom, in morajo kriti vse izdatke sedaj gojenci sami.

6. Dijaške kuhinje

V začetku leta 1954 so delovale 4 dijaške kuhinje, ki so izdajale na Viču 80 kosil in 30 večerji dnevno, v Mostah 70 kosil dnevno, v Sentvidu 55 kosil.

Centralna dijaška kuhinja 500 kosil in 350 večerji.

Studentska menza je izdajala 1000 kosil dnevno. Cena kosila je bila 45 din, večerji pa 35 din. Razliko so krile kuhinje s subvencijo MLO, ki je znašala v letu 1954 1.486.000 din.

S 30. aprilom so se združile Studentska menza na Trgu revolucije, Centralna dijaška kuhinja in menza študentskega doma I. Mojzerja v Osrednjo študentsko menzo s kapaciteto 1500 do 2000 abonentov dnevno.

7. Socialna pomoč

Kot podporo za šolanje so preli v letu 1954:

a) otroci padlih borcev iz NOV

in žrtev fašističnega terorja pet milijonov;
 b) siromašni iz Ljubljane pet milijonov;
 c) sirote iz drugih republik (iz republiškega fonda 3.500.000. — Skupaj: 13.500.000 dinarjev.

Pri reševanju podpor za šolanje se je komisija za podeljevanje podpor ozirala na starost prosilca, na šolo, ki jo obiskuje, učni uspeh, dohodek družine in na politično zadržanje prosilca oziroma njegove družine.

Komisija je določila lestvico, po kateri naj bi bil potreben minimum dohodkov za osnovno šolskega učenca od 4000 do 5000 din, za srednješolce in vajence od 6000 do 6000 din, za visokošolce pa 6500 din. Višina podpore se je določevala na podlagi razlike med dohodki prosilca oz. njegove družine in določeno lestvico. Kjer je bil dohodek na člana družine nad 7000 din, je komisija podporo odklonila.

Otroci padlih borcev iz NOV in fašističnega terorja so v glavnem pri podporah zajeti (546 otrok padlih borcev in 173 siromašnih otrok).

Poseben problem je plačevanje oskrbnih otrokom, ki so jih oskrbniški organi oddali v naše domove in za katere starši niso pripravljene skrbeti. Uprave domov imajo samo možnost, da zadržijo otroške doklade, ni pa uredb, s katero bi lahko zasegli del njihovih plač. Na ta način se starši otresejo vsake skrbi za svoje otroke in svoj zaslužek sami potrošijo, včasih tudi zapijejo.

Cep ravno je bilo že v poročilu Sveta za soc. varstvo poročano o delovanju šolskih mlečnih kuhinj, smatra Svet za prosveto za potrebno, da še enkrat predoči važnost takih kuhinj na naših šolah za šolsko mladino. Tako pedagoški delavci kot starši so mnenja, da bi bilo treba še povečati krog otrok, ki koristijo te kuhinje. Zlasti je važno v naših šolah, ki imajo dopoldanski in popoldanski pouk, da otroci dobijo redno in ob istem času topel obrok hrane. Delovna sposobnost in odpornost naših otrok se s tem popravlja.

Mlečne kuhinje so organizirane v 17 osnovnih šolah (4355 otrok) in 13 gimnazijah (3210 otrok) in 3 strokovnih šolah (585 otrok). Stremeti bo treba v bodoče za tem, da se mlečne kuhinje organizirajo zlasti na vseh vajenskih in ostalih strokovnih šolah.

V letu 1954 je bilo porabljenih za te mlečne kuhinje iz proračuna MLO 10.123.914 dinarjev, iz prispevkov staršev pa 6.985.160 dinarjev, vsega skupaj torej 17.104.474 din.

8. Predvojaška vzgoja

V vseh srednjih šolah se je izvajal pouk predvojaške vzgoje redno. Pouk predvojaške vzgoje je zajel 3775 mladine.

Pri praktičnem pouku so se pokazale težave zaradi oddaljenosti primernih vežbališč od šol. Odbor za predvojaško vzgojo je preko Tajništva za prosveto priporočil ravnateljem šol, da bi v letošnjem letu v mesecu aprilu in maju dali dijakom višjih razredov na razpolago po dva dneva za izvedbo praktičnih taktičnih vaj.

Vsa delavska mladina na območju mesta Ljubljane je vključena v 9 delavskih centrov. V teh centrih je zajetih 1225 mladincev.

Komandirjev centrov in vodov je bilo 19, ki so vsi honorarno nastavljeni. Predavateljski kader se stalno izpopolnjuje in se trudijo za čim boljše uspehe pri pouku predvojaške vzgoje.

Težave pri pouku predvojaške vzgoje v delavskih centrih so bile v letu 1954 v glavnem zaradi pomanjkanja razumevanja nekaterih podjetij za pouk predvojaške vzgoje. Podjetja niso vodila dovoljne evidence nad mladinci, ki so dolžni obiskovati pouk predvojaške vzgoje. Prav tako podjetja ne izpolnjujejo finančne in materialne obveznosti z ozirom na Uredbo o predvojaški vzgoji. Podjetja tudi niso dosti storila, da bi uredila prostore in primerna vežbališča za pouk. Tako delavska središča nimajo lastnih prostorov za izvajanje pouka v slabem vremenu. Vežbališča so razmeroma precej oddaljena od zbornega mesta centra ter se porabi precej časa za odhod z zbornega mesta na vežbališče in nazaj.

Kljub vsem pomanjkljivostim, ki smo jih skušali zmanjšati, je bil pri pouku predvojaške vzgoje dosežen sorazmerno dober uspeh.

V decembru 1954 je bil formiran strokovni odbor za izvenredno vzgojo ljudstva, ki bo imel svoj sedež v bivši kavarni Tabor. Odbor je začel s pripravljalnimi deli. Ko bo investicijski kredit odobren, bo takoj pričel z delom.

9. Telesna vzgoja

Splošno pravilo je, če hočemo imeti narod zdrav in proti boleznim odporen ter pripravljene za obrambo svoje domovine, se mora predvsem mladina krepiti v športu in telesni vzgoji. Zato pa morajo biti dani predvsem materialni pogoji, t. j. telovadnice in telovadišča, oziroma športna igrišča. Ker pa je teh prostorov mnogo premalo, se je odbor za telesno vzgojo pri svetu za prosveto MLO predvsem bavil s temi problemi. Odbor je ugotovil:

- da je od osvoboditve do danes ogromno poraslo število mladine, ki se vzgaja in krepi v parizanskih in športnih društvih;
- da so zaprti in odprti fizikalni prostori premalo številni in da so naprave nepopolno urejene;
- da je vsa ostala socialistična rast naše domovine močno prerasla telesno vzgojo. Omeniti je treba, da je MLO Ljubljana v letih 1953 in 1954 dal znatnejša sredstva za investicijsko izgradnjo;
- da v društvih ni dovolj starejših ljudi, ki bi mladino vzgajali;
- da smo zanemarili predvsem one športe, ki so bili pri nas pred vojno na visoki ravni, danes pa razen v smučanju ne dosegamo niti državnega povprečja. Ti športi so bili naši nacionalni športi, t. j. predvsem telovadba, plavanje, lahka atletika, sankanje, kolesarjenje in seveda tudi smučanje;
- da imajo šole premalo telovadnic in letnih telovadišč in še ta so zelo kritično opremljena;
- da se še mnogo podjetij, predvsem upravni odbori in delavski sveti ne zavedajo pomembnosti fizikulture in jo smatrajo kot nepotrebno zlo ter je zato ne podpirajo po svojih možnostih.

V podkrepitev gornjih ugotovitev naj navedemo še, da ima Ljubljana danes 145.000 prebivalcev, od katerih je sposobno gojiti telesne vaje 33%. V resnici pa se udeležuje le 17,55% prebivalstva v fizikulturi, in sicer pri Partizanu 4,35%, v planinstvu 7,30%, pri ostalih športih pa 5,9%. Če računamo pri tem, da se določeni odstotek prebivalstva udeležuje in v Partizanu i

v planinstvu i v športu, bomo videli, da se od vseh Ljubljancanov bavi s telesno vzgojo aktivno kvečjemu le 10 odstotkov. Ta številka je pa za Ljubljano porazna.

Iz statistike vidimo, da se udeležuje v fizikulturi 44 odstotkov dijakov in študentov, 20 odstotkov nameščencev, 12,8 odstotkov delavcev in 1,3% kmetov. Ta statistika kaže, da se bavi s fizikulturo predvsem šolska mladina, da pa je zelo majhen odstotek našega delavstva udeležen pri telesno-vzgojnih organizacijah aktivno.

Vseh šolskih igrišč, letnih telovadišč Partizana in športnih igrišč je v Ljubljani 213.100 m² ali 1,47 m² na prebivalca ali 4,38 kvadratnih metrov na osebo, sposobno gojiti telesne vaje. Vseh telovadnic v Ljubljani je 36 s skupno površino 7740 m². Na prebivalca odpade 0,053 m², odnosno 0,159 m² na osebo, sposobno gojiti telesne vaje. Iz tega sledi, da bo treba postopoma v Ljubljani graditi športne naprave in igrišča.

Ljubljana ima več partizanskih telesno-vzgojnih in športnih društev raznih panog. Delo v njih se je v dobi tega leta močno pojavalo, disciplina utrdila ter povečala interes ljudstva in družbenih organizacij za te dejavnosti. Vendar pa je treba pripomniti, da šibkejša društva marsikdaj ne morejo razviti uspešnejše dejavnosti zaradi skromnih materialnih sredstev.

10. Problemi prosvetnih ustanov republiškega pomena

Do konca leta 1952 so bile pod vodstvom in nadzorom MLO in v njegovem proračunu po veliki večini le tiste učno vzgojne ustanove, ki služijo v prvi vrsti potrebam ljubljanskega prebivalstva: vrtci, osnovne šole, gimnazije in nekaj vajenskih šol. Z reorganizacijo državne uprave in njeno decentralizacijo pa je ob koncu 1952 in z novim proračunskim letom 1953 prešlo v pristojnost mestnega ljudskega odbora veliko število do tedaj republiških ustanov (nižjih in srednjih strokovnih šol, internatov, študentskih domov, VPS). Skupna oznaka vseh teh ustanov je, da služijo ne le potrebam ljubljanskega prebivalstva, ampak v pretežni meri, nekatere pa v celoti — potrebam vse republike oz. tudi drugih republik. S tem je MLO prevzel nase veliko odgovornost za nadaljnji razvoj teh ustanov, hkrati pa tudi veliko finančno breme za njihovo vzdrževanje in redno delo. V proračunskem letu 1953 je bilo v učno-vzgojnih ustanovah od skupnega števila 22.745 učencev in dijakov 11.042 neljubljancanov (48,54%). Na njihovo šolanje oziroma vzgojo odpade v tem letu 165.402.000 ali 55,12% skupnih sredstev, ki jih je MLO v svojem proračunu iz svojih investicijskih kreditov odobril Svetu za prosveto. Svet za prosveto je o tem problemu razpravljal na nekaj svojih sejah in na to vprašanje opozoril tudi republiške organe, vendar pa je položaj ostal tudi v letu 1954 nespremenjen z edino izjemo, da so tri medicinske šole prešle v tem letu pod nadzor Sveta za zdravstvo in soc. politiko LRS. Svet za prosveto smatra, da se to dejstvo, da namreč Ljubljana vzdržuje veliko število pretežno ali popolnoma republiških institucij, premalo upošteva in da zaradi tega trpe oziroma so premalo dotirane prav tiste učno-vzgojne ustanove, za katere je MLO v

prvi vrsti dolžan skrbeti (vrtci, osnovne šole, večina gimnazij in tiste vajenske šole, v katerih se šolajo vajenci ljubljanskih podjetij). Posebno obremenjujejo ljubljanski proračun zadnji dve leti tiste od nekdanj republiške ustanove, ki so nastajene v povsem neustreznih, že davno dotrajanih poslopih oziroma provizorijskih. Vzdrževanje teh zgradb terja nesorazmerno visoka finančna sredstva, ki se poleg tega še neekonomično trošijo, ker poslopja sploh niso več vredna popravil (šola in internat Gozdarske srednje šole ob Milčinskega ulici, Internat Zelezniške industrijske šole v Šiški, Internat vajenske šole za čevljarstvo stroko ob Povšetovi ulici). Med drugim smatra Svet za prosveto, da bi bilo treba ponovno preučiti sistem oziroma način usposabljanja vajencev v takozvanih periodičnih vajenskih šolah, od katerih so kar tri v Ljubljani in v katerih se šolajo vajenci iz cele republike (čevljarstva, gradbeni in avtomehanska šola).

11. Družbeno upravljanje

V letu 1954 je Svet za prosveto in kulturo LRS sprejel odlok, da naj se družbeno upravljanje v splošno izobraževalnih in strokovnih šolah čimprej vpelje v vse tovrstne šole. Na podlagi tega je Svet za prosveto MLO takoj začel z organizacijskimi pripravami za volitve članov šolskih odborov. Delo je bilo do konca leta v glavnem zaključeno, novi odbori so začeli praktično delovati konec, oziroma v začetku novega leta. Njihov sestav je takšen, da zavzemajo dve tretjini odborniških mest izvoljenih državljanov, eno tretjino pa zastopniki staršev in vzgojiteljev. Ti šolski odbori so za svoje delo odgovorni volivcem in pa družbenim organizacijam, ki so jih izvolile oz. deligirale. Šolski odbori delajo skoraj povsod po sekcijah: pedagoško-vzgojni, socialno-zdravstveni in gospodarski. Največjo dejavnost razvijajo šolski odbori pri reševanju gospodarskih in socialno-zdravstvenih vprašanj, vendar tudi pedagoško vzgojno niso potisnjeni v stran. Ker imajo šolski odbori že dobre tradicije in izkustva iz preteklih let, bodo lahko razvili živahno in bogato dejavnost na vseh področjih v korist mladine in za napredek našega šolstva.

V vseh šolskih odborih je udeleženo pri upravljanju šol 828 državljanov.

12. Reforma šolstva

Klic po reformi šolstva je skoraj istočasno izšel iz vrst pedagoških delavcev in naše celotne javnosti. Pavšalno se je klic utemeljil s kratko ugotovitvijo, da je današnja šola preveč odmaknjena od resničnega življenja in da ne daje otroku življenjsko koristnega in uporabnega znanja. Ta ugotovitev prav gotovo drži do neke mere, četudi ne v enaki meri za vse vrste splošno izobraževalnih šol, t. j. za osnovno šolo in gimnazijo. V največji meri je najbolj upravičena za srednjo stopnjo, t. j. za nižjo gimnazijo, ki je danes v Ljubljani sestavni del obveznega šolanja. Kot taka bi morala biti naravno in logično nadaljevanje osnovne šole ter skupno z njo tvoriti zaokroženo celoto, ki bi omogočala slehernemu mlademu človeku, da si v njej pridobi, seveda v skladu s svojo marljivostjo in sposobnostjo, osnovno izobrazbo in vzgojenost. V resnici pa je naša nižja gimnazija, tako po vsebini, kakor po načinu in metodi dela, pripravljajna za študij na višji gimnaziji.

Napačno pa bi bilo seveda, če bi na kratko skušali valiti vso krivdo na nižjo gimnazijo ali pa tudi obenem na osnovno šolo, o kateri vemo, da se je njeno delo v zadnjih letih močno izboljšalo ter na višjo gimnazijo, ki nas prav tako ne zadovoljuje, ker je toga in zastarela.

Ta problem je mnogo širši, košenine pa ima tudi:

- a) v slabih ali premalo urejenih gmotnih razmerah, v katerih se nahajajo naše šole;
- b) v premajhnem poznavanju in razumevanju naših življenjskih potreb danes in jutri, ki bi nam dokazale pojem splošne izobrazbe;
- c) v premajhni pomoči šoli pri reševanju težkih in lažjih problemov, kakor je n. pr. vprašanje sodobne ureditve šole in pouka, vprašanje učil, učbenikov itd.

Vse to moramo oceniti in upoštevati, ko vodimo boj za reformo našega šolstva, za življenjsko šolo. Prvi koraki k izboljšanju so že storjeni, učni načrti za osnovne šole, ki so osnovno šolo zblížali z življenjem in upoštevajo v večji meri kakor prejšnji tudi otroka, nadalje uvajanje ročnega dela v šole itd. Svet za prosveto smatra za potrebno, da poda zvezi za reformo šole nekatere predloge:

1. določiti je treba najprej obseg in vsebino znanja, ki ga naj da otrokom obvezno osemletno šolanje;
2. zaradi določitve tega znanja naj podajo svoja mnenja in predloge o potrebah splošne izobrazbe poleg pedagoških delavcev tudi družbene organizacije in gospodarske ustanove, ki sprejemajo učence po dovršeni osemletni obvezni šoli v uk oziroma zaposlitev;
3. po ugotovitvi potreb je treba pristopiti čimprej k organizaciji sodobne življenjske šole s tem, da pripravimo odgovarjajoče učne načrte, materialne in druge pogoje za uspešno delo v šoli;
4. novi učni načrti, kakor tudi novi načini in metode dela, naj se ne uvedejo hkrati na vseh šolah, temveč naj najprej preizkusijo na nekaterih izbranih šolah. Delo v teh šolah pa naj vesno in stalno spremljajo najboljši pedagoški delavci, ga kritično ocenjujejo in šele po ugotovitvi, da je uspešno, predlagajo njegovo postopno razširitev za vse ostale šole;
5. ker je osnova za izboljšanje dela v naših šolah dvig učiteljeve-profesorjeve izobrazbe in poglobitev njihovega strokovnega znanja in dela, je treba v prvi vrsti podpreti razvoj in delovanje Pedagoškega izobraževalnega centra LRS, ki je bil v tem letu ustanovljen pri Svetu za prosveto in kulturo LRS.
6. hkrati naj se v Ljubljani formira ogledna šola, ki bo Pedagoško-izobraževalnemu centru služila kot pomoč pri praktičnem in teoretičnem izpopolnjevanju prosvetnih delavcev. Kot zametek za tako šolo pa naj bi bili v prvi fazi hospitacijski razredi na raznih šolah, v katerih delujejo najboljši učitelji-profesorji.
7. Nova osnovna šola Poljane naj bi postala eksperimentalna šola, v kateri bi učitelji ob pomoči komisije za proučevanje šolstva, Psihološkega instituta in Centralnega higijenskega zavoda sistematično proučevali otroka, njegov fizični in duševni razvoj, zmogljivosti in sposobnosti, pa

tudi najrazličnejše metode in načine dela, uporabo sodobnih učil, učbenikov itd. Izkustva in doseganja take šole bi lahko v ve-

liki meri pomagala vsem šolam v Ljubljani in v celotni republiki pri kvalitetnem in vsebinskem dvigu pouka.

ŠTEVILO MLADINE, VPISANE OB KONCU ŠOLSKEGA LETA 1954 V LJUBLJANSKE ŠOLE IN DOMOVE

	mladina	št. šol	št. oddelkov	št. učilnic
Osnovne šole	9292	25	279	173
Srednje šole	8551	15	252	125
Srednje strokovne šole	3507	10	144	105
Nižje strokovne šole	3968	20	154	83
Višja pedagoška šola	266	1	—	—
Predšolski vrtci	752	15	—	—
Domovi višjih šol	1469	4	—	—
	28.192	98	829	518

USTANOVE SVETA ZA PROSVETO MLO OB KONCU LETA 1954

	št.	Stalni gospodinjstvi tečaji	št.
Vrtci	15	Center za izvenarmadno vzgojo	1
Osnovne šole	25	Vzgojni domovi	22
Gimnazije	15	Študentski domovi	4
Srednje strokovne šole	10	Dijaške kuhinje	2
Nižje strokovne šole	20	Učne delavnice	5
Posebni vzgojni zavodi	3		
Vzgojna posvetovalnica	1		

PREGLED KADRA PO LETIH SLUŽBOVANJA

	m	ž.	sk.	do 10 let službe	do 20 let službe	do 30 let in več službe
Osnovne šole	37	265	302	107	81	114
Gimnazije	148	238	386	133	152	101
Srednje	109	94	283	83	97	103
Nižje strok.	72	30	102	27	40	35
Vrtci		83	83	56	17	10
Domovi	32	20	52	23	18	11
Pos. vzgojni zavodi	17	48	65	17	28	20
Skupaj:	495	778	1273	446	433	394

POVPREČJE OSKRBNIN V DOMOVH

1. Prehrana:		
a) vrednost živil		3300 din
b) kurivo		140 din
c) voda		9 din
č) razsvetljava		12 din
d) osebni izdatki		349 din
		3810 din
2. Stanovanje:		
a) razsvetljava		42 din
b) kurivo		118 din
c) čiščenje		59 din
č) pranje posteljnine in osebne perila		91 din
d) osebni izdatki		279 din
		589 din
3. Razvedrilo gojencem:		
(radio, časopis, knjižnica)		24 din
4. Zdravila — osebna higijena (kopanje)		8 din
5. Upravni strošci		
a) bančni		6 din
b) PTT		10 din
c) Pisarniški material		44 din
č) osebni izdatki		90 din
		150 din
6. Vzdrževanje inventarja		35 din
7. Vzdrževanje zgradbe		94 din
8. Zavarovalnina		10 din
9. Najemnina		50 din
		4720 din
	± 10% amort.	472 din
	Skupaj	5192 din

IZ ZAPISNIKA

29. SEJE ZBORA PROIZVAJALCEV MESTNEGA LJUDSKEGA ODBORA GLAVNEGA MESTA LJUBLJANE DNE 14. MARCA 1955

Sejo je vodil odbornik Zdravko Rakušček, predsednik zbora proizvajalcev.

Zapisnik seje je vodil Gvidon Planinšek, višji referent Upravnopravnega odseka Tajništva za gospodarstvo MLO.

Za overitelja zapisnika sta bila izvoljena odbornika Franc Di Batista in Karl Bizjak.

Zapisnik 28. seje zbora pro-

izvajalcev je bil soglasno odobren.

Seja je bila sklepna, ker je bilo od 59. odbornikov prisotnih 39.

Predlagan je bil naslednji dnevni red:

1. Poročilo komisije za plače in sklepanje o povišanju obračunskega sklada za plače.
2. Razno.

Predlagan dnevni red je bil soglasno sprejet.

POROČILO KOMISIJE ZA PLAČE IN SKLEPANJE O POVIŠANJU OBRAČUNSKEGA SKLADA ZA PLAČE

Odbornik Franc Plazar, član Sveta za gospodarstvo je po obrazloženi stališča, ki sta ga zavzela Komisija in Svet za gospodarstvo MLO, predlagal, da se v smislu XX. poglavja zveznega družbenega plana za leto 1955 določijo gospodarskim organizacijam za obračunske plače v letu 1955 naslednji odstotki:

Industrija:	v %
Tovarna zamaškov	3
Kartonažna tovarna	3
Karton	3
Kuverta	3
Angora	3
Bombažna tkalnica	4
Ležnik	2
Odeja	2
Pletenina	3
Totra	2
Tovarna dekorativnih tkanin	4
Vata	4
Volnenka	3
Tonosa	4
Torbica	2
Zvezda	3
U. njeni izdelki	2
Alko	3
Crevarna	3
Mesnine	3
Tovarna mesnih izdelkov	3
Šumi	3
Tovarna konzerv	3
Mesoizdelki	3
Tovarna testenin	3
Vinocet	3
Tovarna močnih krmil	3
Tobačna tovarna	3
Vsa ostala industrijska podjetja	5
Ljubljanska tovarna hranil	3
Kmetijstvo:	5
Gozdarstvo:	5
Gradbeništvo:	5
Promet:	5
Trgovina:	5

Zunanja trgovinska podjetja in agencije	5
Trgovina na veliko	5
Trg. podjetja živilske stroke	5
Specialne trgovine kovinske stroke, trg. z barvami in laki, nafto in tehničnimi olji, sanitetskimi in medicinskimi predmeti, trg. za prodajo kož in gume, drogerije in trgovine s fotomaterialom, trgovine za prodajo gradbenega materiala, kuriva in podjetja lesne stroke, kinematografska podjetja in zadružno podjetje Medex	5
Vsa ostala trgovska podjetja	3
Gostinstvo:	5

Hotel Slon	5
Hotel Union	5
Hotel Turist	5
Restavracija Slavija	5
Restavracija RIO	5
Restavracija Šestica	5
Kolodvorska restavracija	5
Kavarna Nebotičnik	5
Kavarna Tivoli	5
Kavarna Evropa	5
Kavarna Bežigrad	5
Stari Tišler	5
Zelena jama	5
Činkole	5
Sokol	5
Belokranjec	5
Primorje	5

Planica	5
Majolka	5
Planinka	5
Pri Lovcu	5
Frinc	5
Menze in delavsko uslužben-ske restavracije zaprtega in odprtega tipa	5
Restavracija pri Levu	5
Dom JLA	5
Sora	5
AERO	5
Putnik	5
Turist biro	5
Daj-Dam	5
Restavracija Koper	5
Figovec	5
Gostilna Šiška	5
Restavracija Vevče	5
Partizan	5
Istra	5
Operna klet	5
Gostilna Nace	3
Bife pod Gradom	3
Bife Šibenik	3
Gostilna Glance	3
Na križišču	3
Gostilna Polje	3
Podgora	3
Bife Koper	3
Keršič	3
Krim	3
Aleksinac	3
Pod lipo	3
Pri ribiču	3
Gostilna pri Španu	3
(bivši Gradis)	3
Obrt:	5
Komunalna podjetja:	3

O poročilu in predlogu so razpravljali odborniki Karol Bizjak, Franc Svab, Joško Belčič, Bogomir Dragar, Franc Pipan, Franc Kavelar, Alojz Baraga, Franc Klobučar, Ivan Rožman, Bežan Miroslav, Mato Mikaneč, ing. Ivo Klemenčič, Bernard Rode, Di Batista Franc, Zdravko Rakušček, Franc Plazar in republiška poslanca Andrej Babnik ter Ivan Curk. Predlog je bil sprejet z večino glasov. Hkrati je bil sprejet sklep, da se naprosi republiške poslan-

ce, da iznesejo problem povišanja obračunskega plačilnega sklada za železniška in poštne podjetja pred republiško skupščino.

RAZNO

Odbornik Franc Svab je po obrazloženi predlagal, da se poveča obračunski plačilni sklad za naslednje gospodarske organizacije:

- a) »Elektrotehna« — za 2,1%
- b) »Slovenija-vino« — za 5,05%
- c) Obrtno gradbeno podjetje »Zidare, Kotnikova ul. 16, za 5%.

O predlogih so razpravljali odborniki Franc Svab, Franc Klobučar, Franc Plazar, Viljem Stanič, Franc Kavelar in Ivan Curk.

Predlogi so bili soglasno sprejeti.

Končno je bil sprejet še sklep, da se določi rok za vlaganje prošelj za povečanje obračunskega plačilnega sklada t. j. do 25. marca 1955.

Dnevni red je bil izčrpan in predsedujoči je zaključil sejo.

Predsedujoči:

Zdravko Rakušček, i. r.

Vodja zapisnika:

Gvidon Planinšek, i. r.

Overitelj zapisnika:

Franc Di Batista, i. r.

Karl Bizjak, i. r.

OBJAVA O JAVNI DRAŽBI

Mestni ljudski odbor glavne ga mesta Ljubljane bo dne 26. aprila 1955 razprodal na javni dražbi razne kmetijsko orodje (mlačilnica, koltnica, slamoravnica, čistilnik za žito, plugi, vezevi, razno pohištvo itd.), lasti splošnega ljudskega premoženja.

Javna dražba bo na kraju namem, t. j. v Rudniku št. 15, začel ob 9. uri.

OLO Ljubljana-okolica

ODLOK

Občinski ljudski odbor Črnuče je na podlagi 20. in 117. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah in odloku odbornikov ljudskih odborov (Uradni list LRS, št. 31 — 102-53) sprejel na 26. seji dne 1. aprila 1955

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev

1. člen
Razpisujejo se nadomestne volitve v 6. volilni enoti, ki obsega del naselja Črnuč brez Gmajne, in v 7. volilni enoti, ki obsega naselje Nadgorico in Ježo, ker je prenehal mandat odbornika Grčar Bogomir in Bolta Ivanu, ki sta bila izvoljena v teh volilnih enotah.

2. člen
Volitve bodo v nedeljo, dne 22. maja 1955.

3. člen
Ta odlok se objavi v »Uradnem listu LRS« in na krajevno običajen način v obeh volilnih enotah.

Predsednik: občinskega ljudskega odbora Peter Lešnjak, i. r.

OBJAVA

Okrajna volilna komisija Ljubljana-okolica po ugotovitvi volilnih izidov pri nadomestnih volitvah v Ljudski odbor mestne občine Domžale, ki so bile

dne 10. aprila 1955 v 5. in 12. volilni enoti

objavlja

naslednje volilne izide:

Volilna enota št. 5 je volila enega odbornika.

Kandidat ing. Kolbe Franc Sergej, Rojska št. 40 je dobil 68 glasov.

Kandidat Lavrič Petra Stefan, Nova ulica št. 16 je dobil 14 glasov.

Kandidat Nahtigal Jožeta Pavla, Rojska cesta, je dobila 24 glasov.

Neveljavnih je bilo 8 glasovnic.

Za odbornika je izvoljen v 5. volilni enoti Lavrič Petra Stefan, Nova ulica št. 16.

Volilna enota št. 12 je volila enega odbornika.

Kandidat Sušnik Antona Anton, Dob št. 68 je dobil 148 glasov.

Kandidat Kuhar Janka, Dob št. 119, je dobil 119 glasov.

Kandidat Štifter Jožeta Jože, Dob št. 76, je dobil 83 glasov.

Neveljavnih je bilo 10 glasovnic.

Za odbornika je izvoljen v 12. volilni enoti Sušnik Antona Anton, Dob št. 68.

namestnik predsednika okrajne volilne komisije: Jože Podboj, i. r.

Izdaja »Založništvo Ljubljana« dnevnik, direktor Stane Skrabar odgovorni urednik Ivo Tavčar.